

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Compensatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

torum, var. resolut. & pro practica ecclesiastica, vide n. 9. 10. 11. & 12. Diaz. pract. crim. Can. c. 134. Sylv. in ver. pœna, §. 6. & §. 21. Navarr. c. 23. num. 101. in notab. 7. Tabien. in ver. renunciatio, num. 5. & c. presbyteri, de penitent. & remiss. cap. parochianus, ibi gloss. in verb. satisfacient, de sentent. excom. loc. cit. lib. i. cap. 4. num. 8. Gom. tract. de Brevi. num. 25. Facit c. s. Canonici, ver. statu. & ibi Gemin. notab. 3. de offic. ord. lib. 6. per cap. irrefragabili, § fin. eod. titul. exirat, & c. pro lumeni, de homicid. lib. 6. quibus in locis pondontur multa ad pænatis proctimine, justa qualitate in delicti, loci, personæ, & aliorum, prout dictum est in ver. pœna, §. 3. & 6.

Secundò, posse judicem ecclesiasticum sibi retinere pœnam pecuniam, quia id sibi de jure licet, patet apud omnes, Felin. & alii, in c. irrefragabili, §. caserum, ver. quarta conclusio, de offic. Ordin. tamen honestius facerent, si illa locis piis applicarent, Diaz. loc. cit. & Fel. ibidem, in ver. tercua conclusio, Covar. loc. tit. num. 9. ver. quartum, Boll. in tit. de pœn.

Tertiò meminerint judices illius Ambros. Facilas venie magis prebere solet intentivum ad malum, c. est in just. c. 23. q. 4. & illius Isidori: Cito violatur, auro justitia, nullam querens pertimescit pœnam, quam scilicet pecunia posse redimere, ut in c. pauper, 11. q. 3. ideo ne sint faciles prælati ad compositiones faciendas super delictis, sed castigent ea pœnitentiis salutatibus afflictivis, ne delinquentes deteriores hant in posterum, juxta illud Matth. c. 5. Vade, & amplius noli peccare, ne deterius

aliquid tibi contingat: vide omnino Host. in just. tit. de offi. ordin. 2. quid pertinet, n. 4. ubi dicit, delicta debere puniri secundum quæstum pecuniae, & personæ sunt quæ delinquunt, non res, o. prodest & severitas. 23. q. 5.

Quartò, compositio debet fieri à jure ante vel in ipsa sententia: nam post illam non potest, cum jam functus sit officio suo; Paul. Grill. tract. de malef. tit. de composit. capit. 1. num. 11. Diaz. pract. crim. Can. cap. 136. Foller. pract. crim. folio 101. num. 32. & infra.

COMPENSATIO.

Primò, licet fieri compensationem auctoritate propria occultè, quando quis non possit aliter habere suum ius vii. Primò, propter aliquem defectum. Secundò, propter injustitiam. Tertiò, propter ignorantiam. Quartò, ob judicem suspectum. Quintò, propter parvitetem rei, & magnitudinem fructuum in recuperatione. Sextò, quia ex lite similitates orientur. Septimò, vel quia si vellet litigare, amitteret gratiam & amicitiam illius, qui deberet. Octavò, quando existimas debitorem oblitum esse restituere, Cajet. 2. 2. q. 66. art. 5. ad 3. gl. in c. ius gentium, in ver. sedium, i.d. sed debent concurrere sex circumstantiae, quas narrat Navar. c. 17. n. 113. Sot. lib. 5. q. 5. art. 5. Sylvest. in ver. furiam. §. 15. Cajet. ubi sup. 3. in ultimis verbis, Pancr. in e. olim, il 1. de restit. spot. Tiraq. de miroque tract. in prefat. num. 70.

Secundò, hoc ampliatur, etiam si fieret excommunicatio, quia non propter

S 3 hoc

hoc tenetur revelare ille, qui occulte accepit suum, Navar. loc.cit. numer. 175. Angel. in verbo furum, §. 21.

Tertiò, sed non licet per vim & violentiam recuperare suum, etiam si non posset aliter recuperare illud, Sot. loc.cit.

Quartò, compensatio an detur super liquido ex uno, & illiquido ex altero, vel super specie promissa ex una, & quantitate ex altera, vide Marant. 4. par. dist. 6. num. 2. & Foller. ibi, in addit. per multa dicta, & n. 39. & gl. in c. cùm Joannes, in ver. compensare, de fide instrum. & gl. text. in c. 2. de deposito, vide Covar. lib. 1. cap. 2. num. 14. ver. 4. var. resolut.

Quintò, hoc solum dicam pro practica, quod quando actor habet debitum liquidum, & reus illiquidum, & vult uti remedio compensationis, quod tunc ad hoc probandum, & ad impediendum executionem contra se, gloss. in ver. in artis, dicit sufficere, si hoc probat spatio duorum mensium, sed quod Foller, ubi supra, hoc remittit arbitrio judicis.

Sextò, an compensatio habeat locum adversus executionem paratam, vide Capyc. decis. 167. ubi dicit, quod sic, nec obstat juramentum.

Septimò, idem dicit in instrumento in forma Cameræ, etiam obstat exceptionem compensationis, & hoc etiam arbitrarium judicii, maximè, quando debitor esset pauper, & gravatus onere filiorum. Galles. in tractat. de for. Cam. obligat. q. 2. num. 6. fol. 40. quod est notandum, & vide Capyc. decis. 88. Ratio est, quia compensatio haberet vim solutionis, & hoc valere etiam in statutis affirmat Tiraque. de utroque retract. titul. I. §. 3.

gl. 3. nn. 2. licet. Affl. St. decis. 382. n. 6. dicat oppositum, tamen valet compensatio contra instrumentum dotale, idem decis. 221. & decis. 381. vide Covar. libro 2. cap. II. per iatum.

Octavò, an compensatio, seu exceptio usurarum impedit executionem instrumenti, habentis ex statuto executionem paratam, videlicet quodammodo remissive, Tiraqu. de retract. convent. §. 3. gl. 1. num. 36.

Nonò, an compensatio admittatur in deposito, vide Panor. in capit. 2. num. 1. 6. & 10. de depos.

Primo, verum est, quod colono propter sterilitatem fit remissio, cap. propter, de loc. & cond. similiter tempore belli fit remissio, Angel. & Doctor. in l. si merces. ff. locat. Novell. de jure protum. §. 8. & 9. num. 81. tamen hoc fallit primo, quando colonus renunciavit omni legum & juris auxilio, &c. quia tunc illa clausula operatur, quod etiam simplici conductori, sive ob sterilitatem, sive ob alium quemcumque casum, non fit remissio alias à jure fieri solita. Capyc. decis. 87. nn. 10. & decis. 88. vide omnino Dyn. in c. contractui, à num. 11. & ibi addit. de reg. jur. lib. 6. ubi satis explicat, an ex natura contractus quis teneatur de calu fortuito, facit ibidem text. & gloss. in cap. I. de pæt. & ibi gloss. in si. eod. lib. 6.

Secundò, quando habet locum remissio, vide Sylvest. in ver. locatio, §. 13. & Flot. Theolog. 4. sent. de contract. locat. & conduct. art. unico, dub. 1. ubi concludit, quod